

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Daniela Hudáka a sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Petra Hatalu na neverejnom zasadnutí konanom 29. mája 2014 v Bratislave, v trestnej veci odsúdeného **J. T.** pre trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/, písm. j/ Tr. zák. a iné, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 4Ntok 2/2013, z 26. februára 2014 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného **J. T. sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Košiciach uznesením, sp. zn. 4Ntok 2/2013, z 26. februára 2014 podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného **J. T.** na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 3T 4/2004.

Proti uzneseniu druhostupňového súdu podal riadne v zákonom stanovenej lehote sťažnosť odsúdený a jeho obhajca.

V písomnom odôvodnení sťažnosti uviedol, že Krajský súd v Košiciach rozhodol nesprávne, keď zamietol jeho návrh na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 3T 4/2004. Má za to, že spĺňa podmienky na povolenie obnovy konania. V predmetnom konaní o povolení obnovy konania žiadal o obnovu súdneho konania v súlade s nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky PL ÚS 106/2011 zo dňa 28. novembra 2012 a o zníženie výšky trestu, aby zodpovedala miere zavinenia a aby bola vzatá jeho úprimná snaha a súčinnosť pri objasňovaní daného skutku. Súd pri rozhodovaní tieto skutočnosti nebral do úvahy.

Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol sám a povolil obnovu konania alternatívne, aby vec vrátil Krajskému súdu v Košiciach na nové prerokovanie a rozhodnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky pri rozhodovaní o sťažnosti preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým odsúdený podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom a zistil, že sťažnosť nie je dôvodná.

Z rozsudku Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 3T 4/2004, zo dňa 3. novembra 2004 mal Najvyšší súd Slovenskej republiky preukázané, že odsúdený J. T. bol uznaný za vinného z trestného činu vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/, písm. j/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s trestným činom porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. spáchaných podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v obci K., okres G., v nočnej dobe po 20,00 hod. dňa 3. novembra 2003 po predchádzajúcej vzájomnej dohode s toho času odsúdeným M. D. a rozdelení si úloh vnikli do dvora rodinného domu č. X., odkiaľ po zistení, že poškodení V. R. a A. R. zaspali, po rozbití sklenenej tabule na dverách za pomoci drevenej násady, vošli do rodinného domu č. X., kde v úmysle zmocniť sa cudzích vecí V. R. a A. R. dňa 3. novembra 2003 okolo 23,00 hod. usmrtili tak, že najprv obžalovaný J. T. tupou stranou sekery najmenej 7-krát veľkou silou a prudkosťou udrel poškodenú A. R. do ľavej časti čela, ľavej temennospánkovej oblasti a oblasti sánky vľavo, čím jej spôsobil tržnozmliaždené rany spojené s pomliaždením mozgu, vnútrolebečným krvácaním pri vpáčených zlomeninách lebečnej klenby a spodiny, následkom čoho A. R. bezprostredne po útoku zomrela.

Následne obžalovaný M. D. zobral od obžalovaného J. T. sekeru a jej tupou stranou veľkou silou a prudkosťou udrel poškodeného V. R. najmenej 6-krát do ľavej predovonkajšej oblasti hlavy a jedenkrát do zadnej plochy dolnej tretiny ľavého predlaktia, čím mu spôsobil tržnozmliaždené rany spojené s vpáčenými zlomeninami lebečnej klenby, krvácaním pod tvrdú plénu, čo viedlo k porušeniu riadiacej činnosti centrálného nervového systému, a tým aj k smrti V. R..

Potom obaja obžalovaní odcudzili farebný televízor zn. Aiwa v hodnote 10 733 Sk, rádiomagnetofón zn. Philips v hodnote 1 374 Sk, zlatú obrúčku v hodnote 1 136 Sk, dvojkolesový vozík v hodnote 640 Sk, 2 ks stolových obrusov v hodnote 58 Sk a kožený

čierny kabátik v hodnote 230 Sk, čím manželom R. odcudzením vecí spôsobili škodu v celkovej hodnote 14 171 Sk a poškodením vecí škodu v celkovej hodnote 526 Sk.

Za to bol obžalovanému J. T. podľa § 219 ods. 2, § 29 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. s použitím § 35 ods. 1 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 21 rokov, pre výkon ktorého bol podľa § 39a ods. 2 písm. c/ Tr. zák. zaradený do III. nápravno výchovnej skupiny.

Podľa § 41 ods. 2 Tr. zák., ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu; súd uloží páchatel'ovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody. Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať 25 rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 alebo 3.

Na základe podaného odvolania J. T. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom, sp. zn. 2To 4/2005, z 22. marca 2005 podľa § 258 ods. 1 písm. f/, ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o náhrade škody.

Z rozhodnutí krajského súdu a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, mal Najvyšší súd Slovenskej republiky preukázané, že konajúce súdy vo veci neukladali J. T. trest podľa ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Ako to vyplýva z rozsudku Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 3T 4/2004, zo dňa 3. novembra 2004 obžalovaný J. T. bol uznaný za vinného z trestného činu vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/, písm. j/ Tr. zák., ktorého sa dopustil v jednočinnom súbehu s trestným činom porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. Asperačná zásada by bola aplikovaná podľa § 41 ods. 2 iba v tom prípade, ak súd uložil páchatel'ovi úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, z ktorých aspoň jeden musí byť zločinom. Podmienka, že trestné činy mali byť spáchané dvoma alebo viacerými skutkami pri odsúdení odsúdeného J. T. splnená nebola, keďže tento sa dopustil konania v jednočinnom súbehu, preto nebolo možné na toto odsúdenie aplikovať Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. PL. ÚS 106/2011, z 28. novembra 2012.

V ďalšom sa Najvyšší súd Slovenskej republiky stotožňuje s odôvodnením prvostupňového rozhodnutia a odkazuje naň.

Sťažnosť odsúdeného nebola dôvodná, a preto ju Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 29. mája 2014

JUDr. Daniel H u d á k, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová